

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Theodora Poenitens.11. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

dimus, quàm illi à quo accepimus? cui si in hoc seculo militaverimus, tunc ad ipsum transire merebimur.
S. Paulin. ep. 39.

S. THEODORA POENITENS.

II. Septembris.

Vrum an feminam spectâsse te, lector autumas? utrumque, si mihi credis. Nam femina, puto, fuit THEODORA, cum lapsa est, vir, cum surrexit. Id te vita docebit. Tenebat illa matronas inter Alexandriae principem locum. Sed ex hoc lena eademque venefica turpiter dejecit, cum qua Sol occidens non spectat scelera impunè perpetrari suasit, itaque adulterium persuasit: ac si unum solummodo cælum oculum haberet & mediâ etiam in nocte Argus non esset. Vidit ipsa THEODORA crimen, cum primùm lux animo aborta est, & quò ruborem absconderet, cœnobio se abdidit, utque viros effugeret, inter viros virum se venditavit. Et jam lacrimas quibus facinus piabat, vel Crocodilus probaverat, dum dorso innoxiam per fluctus tulit; jam silvæ, per quas invidi monachi intempestâ nocte miserant à feris devorandam, virum & ipsæ crediderant; cum loco pellere dæmon malus aggressus, non quidem virum negavit THEODORAM, sed tamen infamis mulierculæ operâ patrem mentitus est. Poterat se ipsam absolvere THEODORA sexum fatendo, sed maluit suum sub alieno scelere scelus luere. Itaque pulsa cum infante septem ipsos annos propter Monasterii fores jacuit cæli hominumque injuriis exposita. Denique cætera miracula, & morientis apud cælites gloria Cœnobiarchæ ostensa, adductusque eodem temporis articulo maritus, mors ipsa

ipsa denique palam orbi fecerunt feminam fuisse
THEODORAM, sed quam viri imitarentur. Ex
Metaphrast.

*Meliora mihi amici vulnera, quæ Christus accepit
ut sanaret me, quàm voluntaria inimici oscula, quibus
mihi per illecebrus delectationum caro male suada blan-
ditur, ut quasi parricidiali Iudæ osculo paratis in capti-
vitatem meam prodat inimicis.* S. Paulin. ep. 2.

S. GUIDO CONF. 12. Septembris.

ETIAM GUIDONEM humili genere natum ad
astra virtus evexit, tutissima eorum scala, qui
generosi humi obrepere detrectant. Natalem ter-
ram Brabantia dedit. Puer non prius animo hilari
esse unquam potuit, quam aut preces Deo, aut
egeno stipem dedisset, quam ubi non habuit, ipse
scilicet coëgit, mendicorum mendicabulum.
Adolescens VIRGINIS templo operam suam ædi-
timus addixit, gnarus cæli portam esse, quam cu-
raret. A tam sancto munere cum à mercatore per-
suasus mare conscendisset, & ventos & Superos
adversos sensit, quin remo manum tamdiu exi-
mere non potuit, quousque hanc redux VIRGI-
NIS aræ supplicem tetendit, manifesto in hujus
transfugas exemplo. Sanctius postmodum iter
instituit, cum Romam & Hierosolymas aliosque
Christianis vestigiis nobiles locos petiit, septem-
que ipsos annos talem se, quales omnes sumus,
peregrinum vendidit. Hinc cum fessio DEVS quie-
tem donare vellet, in lectulum dejecit. Hoc cum
ager Anderlaci decumberet, columba è cælo
multo lumine corusca advolavit, simul vox audita
est, quæ ad coronam dilectum invitavit. Enimverò
lubens paruit. Orbe scilicet pererrato, restabat